

Virkeligheden fra Regeringens Standpunkt set er det, at det gælder Danmarks Eksistens nu at faa vedtaget de Forsvarslove, som den har forelagt, tror jeg ikke, den højtærede Regering i Længden vil kunne fastholde Sammenkoblingen mellem de nye Skattesatser og Forsvarslovene, saa maa denne springe et eller andet Sted.

Den højtærede Forsvarsminister udtalte i forrige Samling, at han agtede at føre sine Forsvarslove gennem alle Stadier her i Rigsdagen. Jeg ved ikke, hvorvidt det er hans Hensigt endnu den Dag i Dag, men han vil nok efter den Tale, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) holdt før, være paa det rene med, at hans fremskudte, forberedte Stillinger blive ikke vedtagne her nede i Folketinget. Saa komme altsaa Forsvarslovene til Landstinget uden disse fremskudte, forberedte Stillinger. Er det saa Meningen, at den højtærede Forsvarsminister i fortroligt Samarbejde med Højre oppe i Landstinget skal sætte disse fremskudte, forberedte Stillinger ind i Forsvarslovene igen, og er det saa Meningen, at den højtærede Forsvarsminister skal paakalde Landstingets Bistand til en Kamp mod det genstridige Folketing, for at han kan faa disse fremskudte, forberedte Stillinger gennemførte? Jeg gad vide, om det er Meningen. Thi hvis det er Meningen, er det ganske vist en ny Skikkelse paa den parlamentariske Tilstand her i Landet — ja, en ny regnet efter 1901, men det er den gamle Skikkelse, det er den Landstingsparlamentarisme, som raadede, medens Højres Regeringer sad her i Landet. Ja, den højtærede Forsvarsminister har jo ikke ved Sagens Behandling nu haft Lejlighed til at udtale sig derom, men nu er der altsaa givet ham en Lejlighed, saa kan det jo være, vi høre noget derom.

Eller maaske — det er jo en Mulighed — er det Rygte rigtigt, som har sagt, at de fremskudte, forberedte Stillinger allerede ere ude af Verden, at de blive ikke til noget, at der i Krigsministeriet ligger udarbejdet en befæstet Linie fra Roskilde til Køge Bugt. Det er jo en gammel Tanke. Saa vidt jeg mindes, var den allerede oppe, blev fremsat og diskuteret paa det berømte Strib-Møde, der, hvor afdøde General Kühnel forhandlede med Højskolens Mænd. (Afbrydelse). Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) siger, at den var oppe allerede i 70'erne. Vel, saa sige vi det, det er muligt, jeg ved det ikke, men det var i alt Fald rart for os i Folketinget at

faa at vide, om de fremskudte, forberedte Stillinger i Øjeblikket kun ere en Skueret sat frem til at tilfredsstille Højremænd, og at Meningen med den er, at den skal sættes til Side, og at der kommer en anden Ret paa Bordet, der smager dem, der staa til Venstre for Regeringen, bedre.

Nu er det imidlertid ikke ganske sikkert, at det kan lykkes, thi Sagen er, at den højtærede Forsvarsminister staaer — ja, jeg vil ikke sige mellem to Negle, det Udtryk vil jeg nødigt bruge, men der er jo to Parter, han har Brug for her. Han har Brug for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og han har ogsaa Brug for det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov). Men at fremsætte et Forslag, der er i Stand til at tiltale begge disse forskellige Parter i den Grad, at de begge kunne gaa med dertil, anser jeg for usandsynligt, og den højtærede Forsvarsminister maa jo vide, at i jo højere Grad det ærede Medlem fra Ringkøbing gaar paa Suppen, i desto højere Grad faar det ærede Medlem fra Frederiksværk Afsky for den og kan ikke være med til at stikke til Fadet. Jeg indrømmer derfor, at den højtærede Forsvarsminister er ganske ilde stedt; skal han selv være alene om at fortære Historien, saa bliver der jo ikke noget Festmaaltid ud af det og heller ikke det Fællesmaaltid, som skulde være i Stand til at bringe ham levende over denne Situation.

Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) ikke lader sig trække bort fra det Standpunkt, hvorpaa han har staaet, i alt Fald ikke lader sig trække til Højre. Det maa indrømmes, at det ærede Medlem har faaet sit Parti ikke saa ganske lidt over til Højre, men det gaar vist ikke mere, og blev Nederlaget for ham stort ved de sidste Valg, fordi hans Parti var kommet for langt til Højre, vilde det neppe blive mindre, om vi kom ud til Valg, efter at han var gaaet endnu længere til Højre. Man er jo fra det Partis Side tilbøjelig til at trække til Venstre — det gælder vist ikke alene lige foran et Valg, det har jeg ikke Lov til at forudsætte, men det gælder ogsaa nok i sin Almindelighed. Man har jo set, at fremragende Medlemmer af Reformpartiet, at f. Eks. et saa fremragende Medlem som den højtærede Landbrugsminister paa Vælgermøder i sin Valgkreds skal have udtalt, at dersom vi ikke i Sommersamlingen kunde blive enige om en Løsning paa Grundlag af Forsvarskommissionens Fler-talsbetænkning, saa vilde han være med til